

# Ο Σημίτης, ο Ρουμπινί και οι άλλοι

Like

1



## Του Παναγιώτη Μπουσπουρέλη

Την ώρα που το Διεθνές Ινστιτούτο των Τραπεζιτών μιλά για ανάγκη στροφής στην ανάπτυξη για να βγει η Ελλάδα από την κρίση, ο Κ. Σημίτης υπενθυμίζει ότι η απειλή της δραχμής δεν έχει εξουδετερωθεί. Και ωστόσο σύμπτωση βλέπουν με τον Ρουμπινί την ίδια περίπου νέα ισοτιμία σε περίπτωση που συμβεί το μοιραίο.

Ο Κώστας Σημίτης μίλησε για ισοτιμία 600 δραχμές ίσον 1 ευρώ στο άρθρο του κυριακάτικης εφημερίδας εάν βέβαια μας πετάξουν έξω. Ο Ρουμπινί που το βλέπει σαν λύση λέει ότι θα χρειασθεί μια υποτίμηση της τάξης του 30%. Δυο χρόνια πριν μεγάλη αμερικάνικη τράπεζα συμβούλευσε την κυβέρνηση να βγει από το ευρώ με ισοτιμία 1 προς 500 δρχ και πριν από μερικούς μήνες ένας κορυφαίος οικονομολόγος ο Ντάνι Ρόντρικ, ερχόμενος στην Αθήνα αναρωτήθηκε πώς μια οικονομία που βρίσκεται σε σκληρή λιτότητα, δεν έχει πιστωτικές γραμμές και δεν μπορεί να υποτιμήσει θα κατορθώσει να ανακάμψει. Όλα αυτά μαζί δείχνουν ότι εφόσον κρίνουμε ότι η σωτηρία μας βρίσκεται μέσα στο ευρώ, θα πρέπει να γίνει υπερπροσπάθεια μέχρι το Νοέμβριο για να πετύχουμε συνθήκες επιβίωσης ενόψει του δεύτερου μνημονίου. Αν πούμε ότι το IIF έχει την μετριοπαθέστερη άποψη για την επόμενη μέρα δεν μπορούμε να αμφισβητήσουμε, ότι με τα σημερινά δεδομένα και ο φορέας που προωθεί τον πρώτο πυλώνα σωτηρίας την επιτυχία δηλαδή του Haircut με 21%, συμφωνεί με τον Ρουμπινί στο εξής. Ότι όπως πάμε η οικονομία μας εγκλωβίζεται στον λεγόμενο φαύλο κύκλο -vicious cycle αγγλιστί. Δεν γνωρίζω πόσο το καταλαβαίνουν αυτό ο Σόιμπλε, ο Παπανδρέου ή ο Βενιζέλος. Εκείνοι που το καταλαβαίνουμε σίγουρα είμαστε όλοι εμείς που βλέπουμε τις δουλειές να πέφτουν, το χρηματοπιστωτικό σύστημα να είναι αδύναμο και να μην μπορεί να χρηματοδοτήσει και από την άλλη πλευρά τις φορολογικές υποχρεώσεις να ανεβαίνουν συνέχεια. Όλο λοιπόν οι προαναφερθέντες οικονομολόγοι συμπεριλαμβανομένου και του Κώστα Σημίτη δεν μπορεί να είναι εκτός τόπου και χρόνου. Και ειδικά ο Σημίτης που ξέρει πολύ καλά πώς λειτουργεί ο κυβερνητικός μηχανισμός της πολιτικής πελατείας και ζητά την επιτάχυνση των αλλαγών, που όλοι βλέπουμε ότι δεν προχωρούν.

Είναι βέβαιο ότι μετά την ομολογία Βενιζέλου (πολιτάντικη;), ότι προτιμά να ταπεινωθεί ο ίδιος παρά η χώρα το σημερινό πολιτικό κατεστημένο καταλαβαίνει ότι μπαίνει σε ένα end game. Πολύ περισσότερες καθώς οι πληροφορίες αναφέρουν ότι τα ζητούμενα των πιστωτών για την διαμόρφωση του δεύτερου μνημονίου θα είναι καταλυτικά για το ελληνικό πολιτικό σύστημα. Το σίγουρο είναι ότι κανένας από εμάς δεν θέλει η Ελλάδα να γίνει η Αργεντινή της Ευρώπης. Επίσης ότι ο χρόνος μέσα στον οποίο θα πρέπει να αποφασιστούν οι νέες κατευθύνσεις τελειώνει κάπου το Νοέμβριο στο meeting των G-20. Κάπου εκεί είναι ένα χρονικό σημείο που θα έχουν ολοκληρωθεί οι νέες αποφάσεις για το ελληνικό πρόβλημα. Επί του πρακτέου πέραν του νοικοκυρέματος πρέπει να υπάρξει το νέο τυράκι για να έλθουν εδώ και πάλι τα κεφάλαια και να ξαναμπει η χώρα σε ανάπτυξη για να να ξεφύγει από τον φαύλο κύκλο και να αποπληρώσει ό,τι χρέος της ορίσουν. Αυτοί λοιπόν που θα κάνουν τα νέα deals ας τα τσεκάρουν πολλές φορές γιατί πρέπει να είναι σωτήρια για την χώρα και την κοινωνία της. Ο πολύς περονισμός εξάλλου έφαγε και την ίδια την Αργεντινή.

[panagiotis.bousbourelis@capital.gr](mailto:panagiotis.bousbourelis@capital.gr)